

Som nu dette brev er uden datum og følgelig kan være skrevet til hvilken som helst tid, så følger deraf også, at det kan læses til enhver tid, og når nogen natlig tvivl skulle overfalde dig, da kan du læse det endog om natten; thi i sandhed, har jeg noget øjeblik tvivlet om, at jeg turde kalde dig 'min' (du ved, hvor meget jeg forbinder med dette udtryk, du ved det, du, som selv har skrevet, at dit liv var afsluttet med mig, hvis jeg skulle skilles fra dig, o, så lad det da være indesluttet i mig så længe vi er forenede, thi først da er vi egentlig forenede) da er der intet øjeblik, jeg har tvivlet om, nej, jeg skriver det af min sjæls inderste overbevisning, ja end ikke i den mørkeste afkrog af verden skal jeg tvivle om, at jeg er din.

Din for evig S.K.

Til Regine Olsen

Udateret, klokken 9½ formiddag

Min Regine!

Det er lørdag, og jeg kommer ikke til dig.

Da dog min stemme, hvor højt jeg end talte herhjemme, ville være for svag til at nå dit øre, hvis den ikke, som jeg håber genlyder deri, (og skulle du en enkelt gang ikke fornemme den, da må du tro, det kommer deraf, at den slumrer; men den vågner snart igen).

Så sender jeg dig dette lille billede, der hvor tavst det end er, dog viselig ikke blot kan tale, men også tiltale dig.

Det er en gammel kone, der læser.

Hun læser højt, det er åbenbart, imidlertid ikke så meget fordi der er nogen, der hører derpå, som fordi det er en trang i mennesket, når det skal tilegne sig det bedste, da ikke blot at ville se det, men også at ville høre det. (Du kan selv gøre et forsøg, jeg tvivler på, at du kunne være fornøjet med, at dit øje flygtig gled hen over de ord 'Min Regine', eller udholdende stirrede derpå, jeg i det mindste siger det højt-atter og atter).

For at jeg dog også kunne have noget, har jeg beholdt dit strikketøj.

Det sidder jeg og ser på.

Jeg har skudt det lille bord bort der står foran min sofa, dit strikketøj ligger ved min side; jeg læser højt, der bliver tavshed, jeg bøjer mig om for at udhvile mit trætte hoved ved dit bryst.

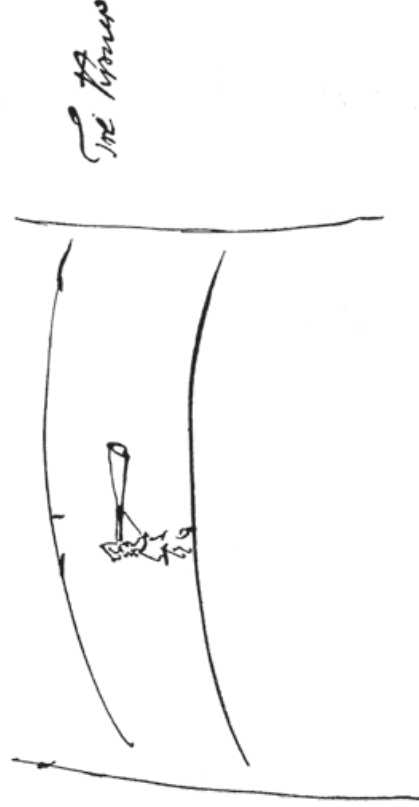
Det ringer – jeg tager mine briller på for at lukke op.

Endnu engang vender jeg tilbage, for at undersøge dette brev.

Og hvad jeg modtog af min fader, det overgiver jeg til dig 'din dig oprigtigt elskende og ganske hengivne'.

S.K.

Min Regine!

Kierkegaards tegning af Knippelsbro i et brev til Regine Olsen.
Hun boede i nærheden af den.